

Sygn. akt III CSK 228/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku R. P. i I. S.-P.
przy uczestnictwie L. N.
o zasiedzenie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 20 lutego 2014 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestniczki na rzecz wnioskodawców kwotę 600 zł
(sześćset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w N. oddalił apelację uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego w N. z dnia 10 października 2013 r. w sprawie o zasiedzenie nieruchomości.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji skargę kasacyjną wniosła uczestniczka, wskazując, że istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości, tj. art. 366 w związku z art. 172 § 2 k.c., art. 339 k.c. oraz art. 366 k.p.c., a ponadto, że w sprawie istnieją istotne zagadnienia prawne dotyczące m.in. posiadania samoistnego i zależnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli skarżąca wskazuje jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinna sformułować to zagadnienie, przytoczyć argumenty prowadzące do niejednorodnych wniosków oraz uzasadnić jego istotny charakter. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Żadne z „zagadnień prawnych” wskazanych w skardze nie występuje; ich podniesienie stanowi w istocie próbę podważenia ustaleń Sądów *meriti* dotyczących charakteru władztwa oraz przekształcenia posiadania zależnego w samoistne. Katalog „aktów podejmowanych przez posiadaczy samoistnych”

jest otwarty, a wykonywanie władztwa właścicielskiego, wobec bogactwa stanów faktycznych, jest zawsze kwestią ustaleń (konkretnych okoliczności sprawy). Nie da się – bez tych ustaleń – odpowiedzieć na przedstawione pytania, ale ustalenia nie podlegają kontroli kasacyjnej (art. 398² § 3 k.p.c.).

Poza tym problematyka posiadania – zwłaszcza jego charakter i bieg terminów – jest wszechstronnie opisana przez judykaturę i doktrynę, co ilustrują także wywody skarżącej. Niniejsza sprawa nie stwarza okazji do nowej, twórczej wypowiedzi na ten temat.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.

[aw]